

økonomiske Ydeevne. Jeg tror, det ærede Medlem og hans Partifæller vilde tjene alles Interesser bedst, hvis de kastede sig ind i dette saglige Arbejde angaaende Enkelt-heder og accepterede de Hovedprincipper, der er nedlagt i Lovforslaget. Lovforslaget gaar altsaa inden føje Tid i Udvalg, og jeg beder da om, at man indenfor Udvalget vil gaa ind i det saglige Arbejde, som jeg her har skildret, med det Formaal snarest muligt at bringe Forhandlingerne til en god Afslutning.

Stensballe: Da jeg havde Ordet i Lørdags, pegede jeg paa, at det er gode Bestemmelser, der i Lovforslaget er indført angaaende en skærpet Kontrol med de arbejdsløse, saa at der ikke skal kunne udbetales Arbejdsløshedsunderstøttelse til Folk, hvem der ikke tilkommer en saadan. Disse Bestemmelser er baseret paa Kortsystemet. Jeg udtalte ligeledes, at hvis der ikke under Forhandlingen blev fremført andre og vægtigere Grunde end de hidtil fremførte, maatte jeg holde bestemt paa disse Kort. Nu har jeg hørt det ærede 12te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) og det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) udtale sig mod Kortene, men jeg maa sige, at jeg har ikke hørt saglige Argumenter fremsat af dem. Jeg har hørt fortælle, at Arbejderne nærer Uvillie mod Kortene, og at der kan være visse praktiske Vanskeligheder ved at gennemføre dem. Jeg vil dog gerne spørge, om man mener, at der bør tages mere Hensyn til disse praktiske Vanskeligheder ved Gennemførelsen end til den Omstændighed, som vilde følge af de Bestemmelser, der oprindelig indeholdtes i Lovforslaget. Jeg tror det ikke, jeg tror, det vil være lettere at overvinde disse Vanskeligheder, selv om der altsaa er saadanne, end det vil være fremtidig at fortsætte med de omstændelige Meldinger fra Arbejdsgiverne til Kontoret, som man bliver fri for ved Indførelsen af Kort. Jeg har heller ikke hørt anden Grund til Arbejdernes særlige Uvillie mod Kortene end den, at de har forset sig paa dem og tror, det skal være samme Slags Kort, som blev indført i sin Tid, og som betød noget helt andet, idet der kunde gives dem forskellige Paategninger; ligeledes har jeg hørt nævne, at der skulde være visse Vanskeligheder ved eventuelt at faa Arbejdsgiverne til at tilbagelevere Kortene. Det vil man imidlertid nok kunne komme ud over i Udvalget muligvis ved at indsætte yderligere Bestemmelser i Lovforslaget, hvis det maatte kræves. Det er blevet hævdet, at det var nedværdi-

gende for Arbejderne at skulle have disse Kort. Jeg mener nærmest, det maa være en Hæder for dem, idet de viser, at de paa-gældende har sikret sig mod uforskyldt Arbejdsløshed; det har derimod de Arbejdere, som udelukkende maa gaa til Hjelpekasserne, ikke.

Der er yderligere rejst stærk Kritik mod § 20, 2det Stykke, hvor Mindstelønnen omtales. Jeg skal herom sige, at Venstre maa kræve, at der indsættes en saadan Bestemmelse i Loven, at Arbejdsløshedskasserne fremtidig bliver neutrale overfor Lønbewægselsen i det frie Arbejdsmarked. Dette maa jeg fastholde; ligeledes maa jeg fastholde; at de Bestemmelser, som findes i § 20, 2det Stykke, vil kunne føre dertil. Om Formen kan der forhandles, men det Princip: at der skal skabes Neutralitet, kan ikke opgives fra vor Side. Jeg udtalte, at det hidtil har været saaledes, at Kasserne kunde bruges til at højne Lønnen, og der er ikke fra Oppositionens Side faldet nogen Udtalelse, som har modsagt dette.

Der er talt meget om Nødhjælpsarbejder, og det ærede 12te landstingsvalgte Medlem har udtalt, at han hilste Tanken om saadanne Arbejders Iværksættelse med Glæde. Men saa vil jeg ogsaa mene, at det ærede Medlem maa være med til at ville Midlerne til at faa saadanne Arbejder sat i Gang. Jeg tror, det maa ske under saadanne Forhold, at disse Arbejder kommer til at koste det mindst mulige, thi hvis det ikke bliver Tilfældet, vil der sikkert ikke blive sat ret mange Arbejder i Gang. Om det skal ske efter det ene eller det andet Princip, vil vise sig, naar Sagen gennemføres i Praksis; Folk er jo, som det stærkt blev betonet af den højtærede Indenrigsminister, efter Lovforslaget ganske frit stillet.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem nævnte et bestemt Eksempel paa, hvorledes en Mindsteløn kunde ansættes. Eksemplet er taget fra Arbejdsløshedsinspektørens Skrivelse, som er vedføjet Regeringens Forslag. Det nævnes deri, at Minimallønnen er for Smede og Maskinarbejdere 1 Kr. 07 Ø., men at Gennemsnitstimefortjenesten er 2 Kr. 17 Ø. De anførte Tal kan jeg erkende Rigtigheden af, men det maa dog bemærkes, at disse Minimumslønninger hovedsagelig findes i Jernindustrien, og at Forudsætningen for deres Gennemførelse er og har været, at der arbejdes paa Akkord. 1 Kr. 07 Ø. er en Lønning, som i hvert Fald hidtil udelukkende er brugt og i Fremtiden sikkert ogsaa vil blive brugt til Udlæringer og til Arbejdere, som er Invalidler. Jeg skal nævne et Eksempel paa, hvorledes der